

DEPENDANCE IN **ROTTERDAM** **AAN ZEE**

TEKST: EVA KRUIJS | BEELD: CHRISTIAN RICHTERS EN UNIT 10 FOTOGRAFIE

Een huis waar je kunst kunt bekijken, in de geest van het Chabot Museum. Een huis om te delen. Een huis waar kunst, architectuur en landschap samenkomen. Dat is het huis van Piet en Diana van Toor. Een unieke villa in het duinlandschap van Hoek van Holland.

De indrukwekkende villa in de duinen komt tot leven zodra de grote, zwarte schuine voordeur opengaat. In de hal trekt een lichtsculptuur van Jan van Munster direct de aandacht. Het is het begin van een beleving waarin talloze vormen, materialen, kleuren en sferen tot je komen. De verschillende vertrekken, die allen met elkaar in verbinding staan, hebben hun eigen ambiance. De grote ramen, het beton, de asymmetrische gevels, vele betekenisvolle details en natuurlijk de kunst imponeren. De woning is met recht te ervaren als een dependance van het Chabotmuseum in Rotterdam aan Zee. "Wij vergeten wel eens hoe overweldigend het hier kan zijn", zegt Diana van Toor. "Iedereen heeft even tijd nodig om zich de omgeving eigen te maken, maar gelukkig stelt het huis uiteindelijk iedereen op het gemak. Of je het huis van buiten nu mooi vindt of niet, eenmaal binnen ga je het huis waarderen."

ZIEL

Bij de bouw van de villa heeft het echtpaar geen concessies gedaan. De kunstvorm was altijd leidend. Pas toen de sculptuur - gebaseerd op onder andere het Bauhaus, Mies van der Rohe, de bunkerbouw, Rietveld en Malaparte - stond, zijn de leefruimtes ontworpen. Die waren ondergeschikt. "Wij moesten zorgen dat we het prettig konden bewonen", aldus Piet van Toor. "Een huis is maar glas, steen en metaal. De ziel moet je er zelf in blazen." Dat heeft het echtpaar gedaan door een sterke binnen-buitenbeleving te creëren, kleurgebruik en een hoge mate van gastvrijheid. "Gasten moeten zich net zo welkom voelen als wij zelf."

Dat het huis van iedereen zou worden, was vanaf het eerste moment duidelijk. "Als je een huis hebt, dan moet je het ook kunnen delen", stelt Piet. "Het huis is op maat gemaakt voor ons, maar wel met de doelstelling om mensen te kunnen ontvangen", vult Diana haar man aan. Het echtpaar denkt hetzelfde over de kunst: "In de historie is het van ons allemaal. Het zit in de stroming van het hele leven, verweven in onze gezamenlijke geschiedenis. Wij willen het anderen niet ontnemen omdat het toevallig hier hangt. Iedereen moet ervan kunnen genieten."

'WIJ WILLEN HET ANDEREN NIET ONTNEMEN OMDAT HET TOEVALLIG HIER HANGT. IEDEREEN MOET VAN KUNST KUNNEN GENIETEN'

ACHTERKANT

Piet pakt een werk van Toorop van de muur en vertelt: "Achterop de doeken staat uit welke collectie het komt en wie eigenaar is geweest. Als je dat ziet, dan komt zo'n werk echt tot leven. Dit bijvoorbeeld komt van de kunsthandel Nieuwenhuizen Segaar, waar Toorop haar werk vaak toonde. Kijk, het komt uit de collectie van Hoogendijk. Het heet Appels in herfst, gemaakt in 1948 in Bergen." Diana vult aan: "Dit is toch bijna net zo mooi als de voorkant? Het spreekt zo tot de verbeelding! Houd het even vast, dat is toch mooi?"

Het is geen toeval dat Piet precies dit werk van de muur pakt om te laten zien. Het blijkt zijn favoriete werk. "Toen ik dit aankocht, leefde ik tussen hoop en vrees. Er was een hersentumor bij me geconstateerd. De aanschaf van dit werk gaf moed en blijdschap, het was echt een overwinning. Daarbij hebben de fruitstillevens van Toorop iets meditatiefs."

BOVEN DE EETTAfel

Diana's favoriete werk is dat van moeder en kind van Chabot. "De grootsheid en de kleuren vind ik prachtig."

Ook het universele van een moeder met kind, het bijna religieuze daarvan, waardeer ik erg. Het heeft tien jaar lang boven de eettafel gehangen, daar zie ik hem het liefst, maar sinds kort hangt hij op de gang." Piet verklaart: "Chabot vertelt emotie en dat maakt zijn werk soms ook een beetje zwaar. Daarom moet ik het af en toe even ergens anders hangen."

EIGENWIJS

Het thema van de kunstverzameling van Piet en Diana is het interbellum, toegespitst op werken van Hendrik Chabot en Charley Toorop. De specifieke interesse in Chabot en Toorop ontstond na een tentoonstelling van het Chabot Museum in 2000. Wat zo aanspreekt is hun eigenheid. "Beiden zijn einzelgänger. Ze horen niet bij een school. Het zijn allebei eigenwijze mensen met karakter, authentiek en uniek in hun soort. Toch zijn ze beiden ook zo anders. Toorop was naar buiten gericht, ze begaf zich in een omgeving van beroemde schrijvers en musici, was creatief onderlegd, een dame van stand. Chabot daarentegen was naar binnen gericht. Hij kwam uit de arbeidersklasse, uit Sprang. Hoewel beiden expressionistisch waren, doen ze dit op hun eigen manier. Chabot schilderde uit het hoofd. Toorop schilderde naar eigen beeld, hoe zij de werkelijkheid zag."

Het echtpaar leest een maatschappelijke boodschap in het werk van de twee kunstenaars. "Chabot wilde emotie overbrengen. Hij schilderde wat er speelde

in de maatschappij. Hij was niet bang de treurnis in beeld te brengen, maar kon ook zijn vreugde en tevredenheid op het doek kwijt." Toorop verkondigde haar boodschap vooral in de manier waarop ze haar leven leidde als jonge vrouw begin twintigste eeuw. Diana: "Ze was een vrijgevochten vrouw, ze bepaalde haar eigen koers, vrij van de gevestigde orde. Voor die tijd was dat heel bijzonder. Ze is hierdoor iemand geworden die stond voor de emancipatie van de vrouw."

'CHABOT VERTELT EMOTIE EN DAT MAAKT ZIJN WERK SOMS OOK EEN BEETJE ZWAAR. DAAROM MOET IK HET AF EN TOE EVEN ERGENS ANDERS HANGEN'

INDIVIDUELE GEEST

Met hun huis en de kunst wil het echtpaar hun eigen verhaal vertellen. "Het is een uiting van wie we zijn. Eigenzinnig, standvastig, niet te matchen aan een school of tijd. Het is het huis van een individuele geest." De gelijkenis met de eigenheid van Toorop en Chabot is treffend. Diana vult aan: "We vragen ons niet af wat een ander ervan vindt, we werken vanuit onze eigen kracht en blijven bij onze basis. We zijn vormvast en doen geen concessies."

In het huis hangt vijftig jaar aan verzamelde kunst. "We willen een gevoel van schoonheid uitdragen en tonen wat ons werkelijk bezig houdt." Piet bepaalt veelal de richting van de kunst. Hij doet dit op gevoel, maar kijkt ook welke kunstwerken elkaar aanvullen en hoe hedendaagse kunst en werken uit het interbellum elkaar versterken. "Ik zoek altijd een bepaald spanningselement." Over alle kunst is nagedacht, soms is er zelfs een speciale betekenis: "Het glaswerk van Willem Heesen bijvoorbeeld. Dit komt uit Leerdam, daar ben ik vlakbij geboren." Naast Chabot en Toorop kiezen Piet en Diana er vaker voor om meer werken van dezelfde kunstenaar te tonen. Werken van animalist Hetty Heyster zijn hier een voorbeeld van. "Dan gaat de kunst ook met elkaar communiceren."

VERSTERKEN

Piet en Diana vinden het een eer dat ze een bijdrage kunnen leveren aan het museum. "Het gaat er niet om dat wij dat moeten doen of dat het dit huis moet zijn, het gaat over het museum en hoe we dat kunnen helpen versterken", verklaart Diana. Piet: "Het is bijzonder dat een relatief klein museum zulke mooie tentoonstellingen kan maken. Iedereen wil er graag hangen. Dat is bijzonder. Hiermee zijn ze net zo authentiek gebleven als Chabot en Toorop."

Maaltijd der vrienden, een diner met een verhaal. Zondagmiddag 20 januari en 17 februari 2019, Villa in de Duinen. Meer informatie en aanmelden: vrienden@chabotmuseum.nl

VILLA IN DE
DUINEN

red. Rogier van den Berg, Heidi Klein
boek | 140 p. | gebonden | geïllustreerd
Nederlands

Een verhaal vol inspiratie over architectuur, kunst en het landschap, maar bovenal over mensen en ideeën die elkaar ontmoeten en die samen een unieke plek creëren.